

hvilken vi efter Reformationen have beholdt Meer end nok, bliver udføjet bedre og bedre.

I mange Henseender satte jo Kongerne og Regjeringerne i de protestantiske Lande sig i Pavernes Sted, og, ligesom disse meente, at de havde Eneret som Guds Statholdere, uden at spørge Menigheden derom, til at bestikke Bisper og igjennem disse Præster, saaledes have efter dem Tyrkerne og deres høie Embedsmænd paastaet, at de Folk, hvem de forundte en bestemt Præstegaards Avling og en vis Tiende til at leve af, skulde ordineres til Menighedens Tjeneste og af denne bruges som Veiledere, Lærere og Sjælsførgere, om de endog vare noksaa uduelige og uværdige dertil.

Det romerske catholske Kirkesamfund har dog nogenlunde raadet Bod paa sit Uvæsen i denne Henseende ved at give de adspredte og omvankende ordinerede Medlemmer af geistlige Ordener Lov til at betjene Folk overalt, hvorhen de kom; men vi lide endnu mere deraf, end selv i den første Tid efter Reformationen, da dog Sognene havde Ret til at vælge overalt i Landet, mellem flere af Regjeringen til det enkelte Levebrød opstillede Candidater.

Ifølge heraf maa jeg saaledes fastholde det af mig oprindeligt Foreslaaede, hvorved jeg haandhæver Ordinationen ved Siden af Vocationen, og derfor i Udvalgets Fleertals Paragrapher foreslaaer følgende Forandringer:

1) I § 1 sættes istedetfor: „af hvilken i fast

Embede ansat Præst i denne“ — af hvilken som helst ordineret Mand i denne.

2) I § 6 sættes istedetfor: „et andet Sogns Præst“ — en anden Præst.

Et Mindretal af Udvalget (Casse og Vallentin) finde allerede i Hensyn til Grundlovens § 80 en afgjørende Grund imod at gaae ind paa det foreliggende Lovforslag. Ved paa den deri foreslaaede Raade stykkevis at ordne Anliggender, der gribe ind i Folkes Kirkens vigtigste Forhold, lægger man, efter vor Formening, Hindringer i Veien for en hensigtsmæssig Fyldestgjørelse af den i den nævnte Paragraph af Grundloven indeholdte Bestemmelse, og foregriber Afgjørelsen af Spørgsmaal, hvis Løsning vi, i Genhold til denne Bestemmelse i Grundloven, antage ikke at kunne finde Sted, forinden der har været givet Kirken Afgang til at udtale sig over dem. Men, endog afføet herfra, vilde vi ledes til at erklære os imod Lovforslaget paa Grund af selve dets Indhold, da endeel af dets Forskrifter forekomme os at hvile paa en Opsætning af det kristelige Menighedsliv, der, istedetfor at tilvejebringe og befæste Friheden, vilde forvirre og tilintetgjøre den.

Kjøbenhavn, den 14de Januar 1854.

Alberti.

Casse.

Frolund,

J. N. Hansen.

L. Jensen.

Formand.

Lindberg,

M. Rasmussen.

Vallentin.

Secretair og Ordfører.